

Mál nr. 33/2007

M

og

Vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar ökumanns.

Ágreiningur um bótaskyldu úr slysátryggingu ökumanns.

1. Málskot, móttakið 5.2.2007, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Þann 22.6.2006 gaf M skýrslu hjá lögreglu vegna umferðaróhapps sem hún kvaðst hafa lent í þann 3. sama mánaðar í botni Hvalfjarðar. Hún kvaðst hafa ekið bifhjólinu A á u.þ.b. 40 km hraða á klst. í austurátt áleiðis inn í botn Hvalfjarðar. Hafi hún þá mætt húsbifreið, B, sem hafi komið út úr beygju á móti henni á öfugri akrein. Um leið og hún hafi tekið eftir B hafi hún beygt út í kant, en höfuð hennar hafi rekist utan í hliðarspegil B þar sem hún hafi verið að taka vinstri beygju. Hún hafi ekki áttað sig á hvað hafi gerst og haldið för sinni áfram. Ökumaður B hafi heldur ekki stöðvað eftir óhappið. Þegar hún kom í áfangastað hafi hún fundið til í hálsinum og einnig tekið eftir að hjálmur hennar hafði rispast eftir að hafa rekið höfuðið í spegil B. Nokkrum dögum síðar hafi hún leitað til læknis og þá komið í ljós að hún hafi tagnað í hálsi.

Samkvæmt fyrirbyggjandi læknisvottorði leitaði M á slysa- og bráðadeild Landspítala háskólasjúkrahúss þann 20.6.2006. Lýsti hún þá atvikum á svipaðan veg og að ofan greinir. Kvaðst hún vera með verki í herðum, hálsi og hnakka og ofanverðu baki og þetta hafi farið versnandi. Daginn, sem hún kom á slysadeild, segir hún að sér hafi orðið óglatt við hreyfingar vegna þessara verkja. Var álitnið að um væri að ræða tognun í herðum og ofanverðu baki.

Samkvæmt fyrirbyggjandi læknisgögnum lenti M í bílslysi í desember 1999 og kom eftir það endurtekið á heilsugæslustöð vegna einkenna. Kemur fram að í október 2004 hafi hún alltaf verið stíf í herðum og hálsi eftir slysið.

M hefur krafist bóta úr slysátryggingu ökumanns og eiganda A sem keypt hafði verið hjá X. Félagið hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

M gaf fyrst skýrslu hjá lögreglu 18 dögum eftir að slysið átti að hafa gerst. Engin vitni voru að sjálfum tjónsatburðinum og ekki hefur tekist að hafa upp á bifreið þeirri sem M kveðst hafa rekist utan í. Rispur á hjálmi M og lýsing á meiðslum hennar við læknisskoðun þann 20.6.2006 eru ekki næg sönnun þess að M hafi í umrætt sinn orðið fyrir líkamstjóni sem telst vera bótaskyld úr slysátryggingu ökumanns A. Gegn neitun tryggingafélagsins á M því ekki rétt til bóta úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysátryggingu ökumanns og eiganda bifhjólsins A hjá X.

Reykjavík, 16. mars 2007.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.